

عنوان مقاله:

طراحی سکونتگاه بومی پایدار در روستای پس از بحران، با نظارت و بکارگیری ساکنین (راه حل‌های محلی برای مشکلات محلی)

محل انتشار:

دومین کنگره بین‌المللی زمین، فضا و انرژی‌های پاک با محوریت مدیریت منابع طبیعی، کشاورزی و توسعه پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

شهاب‌الدین طالبی بادی - دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه پیام نور کاشان

مهری نیشابوری

خلاصه مقاله:

کشور ما به لحاظ وقوع انواع حوادث طبیعی در بین کشورهای نخست دنیا قرار دارد و همه ساله تعداد کثیری از هموطنان ما بر اثر همین حوادث (سیل، زلزله، رانش زمین و ...) خانه و کاشانه خود را از دست می‌دهند و تعداد بی‌شماری از آنها احتیاج به سرپناهی موقت و اضطراری دارند. بعد از رویداد بحران‌ها، مدیریت و پیشگیری از بحران‌های بعدی اهمیت بسزایی دارد و اهمیت این موضوع زمانی روشن می‌شود که بدانیم خود بحران، بحران می‌سازد. تا به امروز، برای اسکان هموطنانی که در حوادث مختلف طبیعی سکونت گاه خود را از دست داده‌اند، از طرح‌های متنوعی به عنوان سرپناه اضطراری و حتی موقت، استفاده می‌شده است. فقدان مطلوبیت این اسکان‌ها، دلیل نیاز مبرم به بازسازی و تامین سریع سرپناه، بعد از بحران‌ها می‌باشد. عدم رعایت حفظ حریم خصوصی و فقدان توانایی برقراری مجدد محیط‌های خانوادگی و عدم تطابق با الگوهای فضاهای سکونتی از مهمترین مشکلات این اسکان‌ها می‌باشند. این اسکان‌ها، عموماً بصورت اردوگاهی استفاده می‌شوند که با توجه به اقتصادی بودنشان با خواسته‌های فرهنگی - اجتماعی استفاده‌کنندگان هیچ مطابقتی ندارند و در اوقات گرم و سرد سال هیچ محافظتی از خود برای کاربران نشان نمی‌دهند. در بحث حاضر سعی بر این داریم تا با بررسی مشکلات اسکان پس از بحران به ارایه راهکارهایی برای اسکان اضطراری، موقت و در صورت امکان دایم، با در نظرگیری اهمیت خاص دوران قبل از بحران، برای هموطنان مصیبت زده بپردازیم. در این تحقیق به بازشناسی الگوهای کیفی و عملکردی فضاهای مطلوب سکونتی روستا و تلفیق آنها با مسایل اصلی هر منطقه و نهادینه کردن امر امداد در مناطق بومی پرداخته شده است. در ادامه با بهره‌گیری از راهکارهای محلی، در زمینه طراحی، ساخت و بکارگیری مصالح به تبیین برخی معیارهای مناسب برای طراحی سکونتگاه‌های موقت اشاره گردیده که رویکرد اصلی آن ایجاد عدم وابستگی و همخوانی با محیط سکونتگاهی می‌باشد. برای دستیابی به طرحی جامع، شناخت مسایل فرهنگی، معماری بومی، نیروی کار و وضعیت اقتصادی به انضمام روش‌های ساخت، از اهمیت خاصی برخوردار است. در پایان با توجه به در نظرگیری این نکته که دستیابی به طرحی جامع نیازمند تجربه و بهره‌گیری از روش‌های خاص می‌باشد، تلاش صورت گرفته به طرحی منجر گردیده است که برخی از خصوصیات و ویژگی‌های آن عنوان گردیده است. البته پر واضح است که تکمیل این طرح نیازمند کار مداوم در زمانی طولانی‌تر می‌باشد.

کلمات کلیدی:

سکونتگاه روستایی، معماری پایدار، مشارکت محلی، مصالح بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/623584>

